

Medlem for Iste Kreds har fremført for disse nye Skalaer, har jeg hørt fremført af den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget, og jeg kan her lige saa lidt som der anerkende Rigtigheden af de Betragtninger, som i denne Forbindelse er blevet fremsat fra socialdemokratisk Side. Jeg ser saaledes paa de Takster, som Lovforslaget indeholder, at de i Virkeligheden er Udtryk for en rimelig Hensyntagen til berettigede Ønsker fra de gamles Side, samtidig med, at de er Udtryk for, hvad Stat og Kommune er i Stand til at ofre paa dette Alter. Jeg mener, at dette Offer bør være saa stort, som Sikringen af en nogenlunde sorgfri Alderdom for de gamle kræver, men det maa naturligvis ikke ligge over det danske Samfunds Ydeevne i det hele taget. Jeg synes, at meget hellere end at anstille Betragtninger over, paa hvilket Grundlag der her skulde handles, om det skulde være paa et politisk Grundlag eller paa et sagligt Grundlag, skulde det ærede 8de Medlem for Iste Kreds (C. F. Sørensen) have oplyst, hvilke finansielle Følger Overgangen til de af ham foreslaaede Takster vilde faa. Det undlod det ærede Medlem med den suveræne Foragt, som ikke sjælden præger Socialdemokratiet for, hvad Konsekvenserne vil blive for Skatteyderne i dette Land. Men som jeg ved tidligere Lejligheder har bemærket, tror jeg, den Dag snart er inde, da det vilde være klogt ogsaa fra det ærede Partis Side, jeg her taler om, om man begyndte at tage Hensyn til, hvad Skatteyderne skal betale for visse Reformers Gennemførelse. Jeg tror nemlig, at de Ydelser, her bliver Tale om, er ved at komme i temmelig nær Berøring ogsaa med de Vælgerlag, som det socialdemokratiske Parti i det væsentlige støtter sig til, og jeg kunde tænke mig, at naar de først mærker Virkningen af en økonomisk Politik som den, de Herrer ved alle mulige Lejligheder viser Tilbøjelighed til at føre, kunde det blive af ikke uvæsentlig Indflydelse paa Partiets Opfattelse af, om man skal fortsætte et Princip som det, der ved alle mulige Lovforslag af social Karakter lægges til Grund med Hensyn til Udgifterne.

Det ærede Medlem erklærede, at naar jeg ikke kunde acceptere de socialdemokratiske Forslag, laa det i, at her skulde handles politisk; hvis det bare havde været saglige og tekniske Overvejelser, der her skulde lægges til Grund, ja, saa følte den ærede Ordfører for Mindretallet sig ganske tryk, han var aldeles sikker paa, at saa var han uimodstaaelig, saa var hans Opfattelse saa absolut at foretrække. Ja, det

har man jo før hørt, det er ikke noget Tegn paa særlig fremtrædende Beskedenhed, ligesom det heller ikke kan siges at være Tegn paa synderlig Respekt for anderledes menende, naar man tillægger dem en Motivering som den, det ærede Medlem syntes at tillægge Flertallet og mig. Men for øvrigt kan jeg ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem og Socialdemokratiet nærer en saa stærk Frygt for, hvad der kan siges af politisk Art. Jeg synes, at adskilligt af det, vi ser foregaa baade i dette Hus og paa Pladsen her udenfor, er af den Beskaffenhed, at det ganske sikkert har politisk Ærinde og ikke noget som helst andet. Jeg nærer heller ikke nogen som helst Tvivl om — det faar det ærede Medlem undskylde —, hvad hans Overbud her skal bruges til, og det er jo muligt, at der kan gøres den Brug af det, som det ærede Medlem og hans Parti tilsigter, saa længe det Tidspunkt endnu ikke er inde, da Skatteskræens Tryk ogsaa rammer dem, som det ærede Medlem her stiller Guld og grønne Skove i Udsigt, hvis han blot fik Magt, som han har Agt.

Jeg vil ikke kunne tiltræde det af Mindretallet under Nr. 26 stillede Ændringsforslag, hvorefter Statens Refusion skal være $\frac{3}{4}$ i Stedet for, som oprindelig foreslaaet, Halvdelen og nu gennem det Ændringsforslag, som jeg har tiltraadt under Nr. 27, $\frac{7}{12}$. Jeg havde foreslaaet og fundet Tilslutning hos et Flertal i det høje Folketing til at blive staaende ved den for Alderdomsunderstøttelseslovgivningen gældende Refusionsregel, altsaa at Staten refunderer Kommunen Halvdelen, men jeg har kunnet tiltræde det under Nr. 27 stillede Ændringsforslag ud fra den Betragtning, at Staten med Hensyn til Tilvejebringelsen af øgede Indkomster, selv om de finansielle Vanskeligheder er betydelige, dog er gunstigere stillet end Kommunerne, og fordi jeg erkender, at dette Lovforslag vil føre til øgede Udgifter for Kommunerne i Sammenligning med de Udgifter, Kommunerne i den kommende Tid vilde faa til Alderdomsunderstøttelse, naar de Dyrtidstillæg, som saa rundeligt er givet i mange Kommuner i Krigens sidste Aar, i det væsentlige bortfaldt. Der er ingen Tvivl om, at gennem Overgangen til Aldersrenten kommer et betydelig større Antal Personer ind under Loven. Der er ingen som helst Tvivl om, at forøgede Udgifter for Kommunerne vil blive Følgen, og det gælder da om at sikre sig gennem Loven, at Kommunerne bliver i Stand til at bære denne Byrde, og at Staten bidrager i det Omfang, som det er finansielt muligt og forsvarligt, til at lette